

Bedrijfsnoodorganisatie NXP zet puntjes op de i

“Nadenken over reële risico’s
was een eyeopener”

De bedrijfsnoodorganisatie nieuwe stijl van microprocessorfabrikant NXP in Nijmegen is ‘af’. Althans, voor tachtig procent. Dit jaar gebruikt het bedrijf om de ‘puntjes op de i’ te zetten van het first respondersteam, dat inmiddels de beschikking heeft over een nieuw uitrukvoertuig en zijn eerste kleine hulpverleningsacties achter de rug heeft. Factory manager *Walter Peters* overziet samen met manager ERT & Security *Bernard Kok* de bereikte resultaten. Slot van het vierluik over het groeiproces van een maatwerk bedrijfsnoodorganisatie bij NXP.

Walter Peters is als factory manager de 'klant' van de bedrijfsnoodorganisatie, maar tegelijk ook de leverancier van de manschappen die waken over de veiligheid van zijn fabriek. Een dubbelrol in lijn met de gedachte achter de bno: een responsorganisatie vóór en dóór het bedrijf. Om mens en bedrijfsproces te beschermen in noodsituaties. Een nieuwe denkwijze vergeleken met de tijd van de 'oude' bedrijfsbrandweer, beaamt Peters.

Risisodenken

"Als factory manager heb ik eigenlijk maar één doel: producten maken op een kosteneffectieve manier", stelt Peters. Hij vervolgt: "En hoe cru het misschien ook klinkt, alles wat niet met het primaire bedrijfsproces te maken heeft, ook een veiligheidsorganisatie, is in feite ballast. In termen van tijdbesteding en financiën. Maar natuurlijk onderschrijf ik het belang van veiligheid binnen het bedrijf, want ik wil dat mijn mensen veilig kunnen werken en ook dat de productieprocessen geen hinder ondervinden van een incident. Tot drie jaar geleden was ik ervan overtuigd dat we daarvoor een fors opgetuigde bedrijfsbrandweerorganisatie nodig hadden. Die organisatie, met meerdere voertuigen en een team opgeleide brandweerlieden, was er altijd geweest en was voor mij simpelweg een gegeven. Totdat in 2015 Bernard Kok bij mij kwam met het voorstel de bedrijfsbrandweer om te bouwen naar een moderne gespecialiseerde noodorganisatie met first responders, toegesneden op de reële risico's in de fabriek."

Peters erkent: "Dat nadenken over reële risico's als basis voor de incidentrespons, was voor mij echt een eyeopener. Ik heb als productieverantwoordelijke geen veiligheidskundige kennis, dus ik was nooit bezig met de vraag of we voor de risico's in ons bedrijf wel het juiste type noodorganisatie hadden. Ik was onder de indruk van deze benadering. Goed dat we die stap hebben gezet en dat we onszelf de vraag hebben gesteld: wat zijn nu echt de maatgevende risico's in onze bedrijfsprocessen en welke veiligheidsbehoefte kunnen we daaruit afleiden? We hebben nu een effectievere, efficiëntere en slimmere organisatie."

Gevoelige apparatuur

Een organisatie die ook meer voelt als een integraal onderdeel van het bedrijf dan de bedrijfsbrandweer, die in de beleving van Peters toch meer een 'eiland' was in de organisatie. De directe koppeling van inhoudelijke proceskennis aan specialistische hulpverleningscompetenties vindt hij belangrijk voor de fabriek.

"We gebruiken diverse gevaarlijke stoffen in onze productieprocessen, dus ik vind het belangrijk

dat we een noodorganisatie hebben die lekkages snel kan verhelpen en indien nodig mensen uit een gevaarlijke situatie kan redden. Maar we hebben ook voor een kapitaal aan zeer gevoelige apparatuur staan. Als die ontregeld raakt, heeft dat directe consequenties voor onze productie. Een kleine stroomstoring kan al uren tot zelfs dagen productieverlies opleveren. Snel handelen bij een incident is dus belangrijk voor schadebeperking en continuïteit. In dat verband is ook de kennispositie van onze first responders van groot belang.

"Die laatste twintig procent bepalen of het een succes wordt of niet"

Omdat ze uit de productieploegen komen en ook worden aangestuurd door de shift manager, zitten ze bij de uitvoering van hun hulpverleningstaak dicht bij de bedrijfsprocessen. Alle inzet is in feite gericht op het ondersteunen van de fabriek in een noodsituatie. In dat geval kunnen we de noodorganisatie ook beschouwen als een technische dienst die onder tijdsdruk en met beschermende kleding en uitrusting problemen oplost.

De first responders kennen de finesses van de processen, de productieapparatuur en de stoffen en materialen waarmee wordt gewerkt. Essentiële kennis als de overheidsbrandweer bij een onverhoopte brand in het bedrijf moet optreden. Onze teamleider bno is dan voor de externe brandweer de centrale contactpersoon, vraagbaak en adviseur. Als de brandweer bijvoorbeeld vraagt om uit voorzorg 'alles maar stroomloos te maken en af te schakelen', kan hij met zijn specifieke kennis aangeven welke maatregelen noodzakelijk en realistisch zijn. Zo blijft de impact van een incident op het productieproces beperkt en kunnen alle professionals doen wat nodig is om de situatie te normaliseren."

Nazorgfase

Peters is ervan overtuigd dat met de ombouw van bedrijfsbrandweer naar een meer gespecialiseerde en op het risico toegesneden responsorganisatie de juiste keuze is gemaakt. Incidenten met gevaarlijke stoffen bepalen het risicobeeld van NXP en juist op die specifieke scenario's is het gespecialiseerde first responderteam veel beter toegerust dan de bedrijfsbrandweer met zijn brede taakopvatting en

Walter Peters (rechts) en Bernard Kok blikken terug op een geslaagd project.

“We moeten altijd kritisch naar onze organisatie blijven kijken en bijsturen waar nodig”

veel materialen die nooit werden gebruikt. Maar is dit het eindpunt? Is Peters tevreden met de organisatie die er nu staat? “We moeten altijd kritisch naar onze organisatie blijven kijken en bijsturen waar nodig. De basis van de noodorganisatie is goed, maar we zitten nog in de nazorgfase.

Tachtig procent kun je achter de tekentafel bedenken, maar die laatste twintig procent bepalen of het een succes wordt of niet. Een van de punten waarover ik nog wat zorgen heb, is dat het first responderteam maar relatief weinig wordt ingezet. Een gevolg van het feit dat er in onze fabriek veilig wordt gewerkt en dat er ook heel veel preventieve veiligheid is. We werken met vijf productieploegen, die allemaal hun eigen first responders leveren, dus de kans dat een team voor een daadwerkelijk incident komt te staan is niet groot. Dat ‘gebrek’ aan praktijkinzet leidt tot verdunning van ervaring. En toch moeten we ook op onze noodorganisatie kunnen bouwen als dat ene zeldzame grotere incident zich voordoet en het er echt op aankomt. Voor die opbouw en het op peil houden van praktische ervaring zoeken we nog naar de juiste aanpak.”

Verbetertraject

Bernard Kok vult aan dat er al een verbetertraject is gestart om de puntjes op de i te zetten. Naast het verder bouwen aan de competenties en vakbekwaamheid is er ook aandacht voor de communicatie binnen het team. Op de vraag wat hij geleerd heeft van het totstandkomingsproces van de bno en wat hij andere bedrijven die voor dezelfde keuzes staan zou adviseren, antwoordt Kok: “Kijk kritisch naar je bedrijf, je processen en je risico’s, als vertrekpunt voor een nieuwe noodorganisatie. Dat is de sleutel tot een responsorganisatie die past bij de feitelijke veiligheidsbehoefte.”

Aantoonbare veiligheidswinst

Peters en Kok beseffen dat de ombouw van bedrijfsbrandweer naar bno een intensief proces is geweest, maar dat de keuze heeft geleid tot aantoonbare veiligheidswinst in het bedrijf, door een professionelere en meer gespecialiseerd responsteam. “Het was in zekere zin wel pionieren”, vervolgt Kok. “Voor alle betrokkenen, ook voor de opleider die de trainingen heeft verzorgd. Nu hebben we inmiddels ons eerste oefenseizoen achter de rug en zijn we aan het evalueren op welke aspecten we nog intensiever moeten trainen en oefenen. Uiteindelijk is het de bedoeling dat we ook met de overheidsbrandweer van de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid samen gaan oefenen, in het belang van soepele samenwerking bij incidenten. Maar zo ver zijn we nog niet. We willen eerst onze eigen organisatie helemaal up-to-date hebben voordat we klaar zijn om de afspraken en samenwerking met de Veiligheidsregio te stroomlijnen.” RJ //